Ч. 108. Четвер 15 (28) мая 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Положенє в Угорщині. — Хорватскі розрухи. — Реформа в Ірляндиї.)

Угорска обструкция, мимо байдужности, з якою стрічає ся в краю, спиняє дальше парляментарну роботу. Мимо того мінїстер Сель хоче витревати дальше, як се виходить з бесіди, яку мав на засіданю ліберальної партиї. Подякувавши сторонництву за єго пожертвованє в борбі з обструкциєю, висказав пересьвідченє, що справа ліберального сторонництва єсть заразом справою конституциї, угорского парляментаризму і мирового розвою краю. Доки сторонництво — сказав Сель — буде єго підпирати, доти він не уступить, борючись за засадою переведеня волї більшости. Що в тій борбі Сель не переступить конституцийних рам, висказав в палаті панів, де на інтерпеляцию ґр. Естергазого: чому він не прийме ся за острійші средства і попристає на пасивнім опорі, відповів, що на підставі теперішного реґуляміну палати не єсть в силї вчинити сего, а хоче стояти вповні на законнім становищи. Палата панів приняла ту відповідь всіма голосами крім інтерпелянта.

Хорватский рух переносить ся також до Країни і до Дальматиї. В суботу і в неділю прийшло в Люблянї до поважних розрухів. В ночи з'явили ся на улицях міста великі товпи, викрикуючи: „На погибель!“ хорватскому банови; нїмецке касино обкинено камінем; в одній каварні повибивано вікна. Жандармерия і войско привернули спокій. В неділю відбули ся збори при участи яких 8.000 народу. Промавляно дуже остро і ухвалено резолюцию против хорватского бана. Пос. д-р. Фері вислав іменем зборів телеґраму до Цїсаря з просьбою о інтервенцию. В понеділок мала рада міска надзвичайне засїданє, на котрім бурмістр висказав симпатиї словіньского народу для Хорватів. Президент краю велів порозлїплювати оголошенє, в котрім заявляє, що оказуванє симпатий братному народови не є заборонене, але заразом остерігає перед вибриками і насильствами. — В Дальматиї рух хорватский прибирає майже такий самий характер, як в Хорватщинї. Запоряджено цензуру телеґрамів, так що вільно висилати тілько ті депеші, котрі перепустить власть. Між Сербами а Хорватами панує згода. В більших містах, як в Дубровнику, Оплїтї і и. повивішано чорні хоругви на знак жалоби по погибших в Хорватщинї. В Сплїтї, коли пароход „Загреб“ приплив і на знак, що привіз почту, вивісив бандеру з мадярским написом „кор. мад. почта,“ молодіж стягнула бандеру і спалила. Так само виправила товпа зложена з яких 2.000 осіб велику демонстрацию пароходови „Hungaria“. — З Загребу наспіли такі дальші вісти: В Прібрімі кинула ся товпа на ратуш, щоби єго розвалити, але єї відперто; потім спалено перед ратушем портрет бана. В кількох місцевостях поздирано всї мадярскі написи; в кількох инших позривано шини зелїзничі. В Новій Градисцї знищено керницю, що названа була іменем бана; опісля товпа кинула ся на дворець зелїзницї, але баталїон войска розігнав єї. В Градінї і в околици селяни дуже збурені, кілька разів прийшло до бійки з жандармами, кілька осіб тяжко ранених. — Коло Реки в Ґробнїку в неділю кинула ся товпа на громадский дім і збурила єго; при тім спалено всї урядові книги. Потому ушкоджено також сильно школу. Компанія войска привернула спокій. В Оріховицї поперетинано телеґрафічні і телефонічні дроти. З причини оголошеня наглих судів повивішано чорні хоругви.

Анґлійска палата послів приступить небавом до дискусиї над державним предложенєм, дотикаючим викупна землї в Ірляндиї дотеперішними чиншівниками. Правительственне предложенє належить до найбільших суспільних реформ, які знає істория. Число чиншів-

---

5)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З анґлійского* — **А. Серджента.**

(Дальше).

3.

— Маю з тобою поговорити — сказав Стефан Ер.

При тих словах тяжко опустив руку на Джессине рамя, а она подала ся перед єго дотиком з мішаниною відрази і страху. Онаж була в новім сьвітї — в казочнім царстві — де були образи і цьвіти, де мужчини говорили лагідно і вічливо, а женщини носили прехороші, мягко спадаючі, довгі сукнї — в сьвітї, за яким она нераз в неясних своїх бажанях тужила, але до якого нїколи не надїяла ся доступити — і то порушило єї незвичайно прикро, коли Стефан так грубо і просто до неї промовив. Крім того єго рука стиснула єї худе рамя мов зелїзними кліщами і коли він приступив до неї близше, впало їй в очи, може перший раз, що єго одяг був грубий і заболочений та що він курив люльку, що не конче приємно пахла. Она стрясла ся легко і боязливо подала ся назад.

— Тут не можемо говорити з собою — сказала майже з гнївом.

— То ходи зі мною там, де можемо говорити. Впрочім що ти тут робиш? Підеш зі мною на Міль Стріт. Ти милями опинила ся від місця, де належиш.

— Нї, неправда! — відповіла Джессі. — Я належу там, де маю роботу, а як она мене сюди завела, то тебе нїчого не обходить.

— Роботу? — спитав Стефан глумливо.— Яку роботу могла ти найти тут в тій дїльници міста, то рад би я справдї знати! Де твій кіш? Де цьвіти? Не говори менї нїчого про роботу!

— Я цїлком не хочу з тобою говорити — відповіла Джессі, отулюючись сильнїйше хусткою і ідучи дальше. — Іду до дому!

— То я іду разом.

— Я поїду — сказала она, кидаючи оком на омнїбуси, що попри них їхали до міста.

— Маєш здаєть ся за богато гроший. Добре, то їдь. Я сяду на гору.

— Як хочеш. Менї не тужно за твоїм товариством.

Она говорила остро і уривано. Єї очи блищали, лиця почервонїли. Стефан Ер звістний був з своєї невеликої вічливости, але він свій голос все якось змягчав, коли говорив з Джессиєю, мимо того єго простакуватість обиджувала дївчину. Она всїла до найблизшого омнїбуса, що переїздив, не глянувши навіть на Стефана, а він вилїз на верх воза і також не відзивав ся до неї. Аж в середині Сіті зійшли ся знов разом, але й тодї Джессі майже не уважала на него.

Она була женщиною і хоч доси нїколи нїчого не робила більше, як лиш продавала цьвіти по улицях, то однако знала свою силу. Ішла з гордо піднесеною головою і глядїла просто перед себе, між тим як Стефан майже покірно ішов за нею і не сьмів слова промовити. Мовчанє Джессине було найлїпшим єї оружием і скоро єго побороло.

Аж коли по довшім часї прийшли на одну пусту улицю, приступив Стефан трохи близше до Джессі і сказав:

— Маю тобі щось сказати.

— Я не цікава слухати.

— Так, справдї? Чоловік чей має право сказати, що єго жінка має робити.

— Я не твоя жінка.

— Але ти обіцяла, що будеш.

— То не додержу обіцянки. Більше не хочу мати з тобою до дїла. Ти надто простий.

— То певно той „хороший“ пан так тобі голову завернув — сказав Стефан понуро, з трудом здержуючи вибух гніву — він менї за то заплатить.

Джессі закинула русяву голову назад і ішла з піднесеним високо чолом.

— Чи ти хочеш тим сказати — промовив вкінци — що не віддаш ся за мене, коли я на весну дістану підвисшене платнї!

— Не віддам ся нїколи за тебе, хочби ти й два рази більше підвисшене дістав — відповіла Джессі дуже рішучо. — Я не дам себе штовхати чоловікови як Нансї Бертон.

— Я не буду тебе поштовхувати — відповів Стефан досить роздратовано. — Я не пяниця і не бачу причини, длячого мав би я бути порівнуваний з Джоном Бертоном.

Джессі затиснула уста і мовчала.

— Може я тобі зробив перше прикрість — відозвав ся знов єї суджений і старав ся при-

ників виносить до 600.000. Тепер розходить ся о те, аби їх замінити на властителів. Кошти великаньскої тої працї обчислені на суму двох і пів мілїярдів фунтів т. є. майже трийцять мілїярдів корон, які держава має видати на закупно землї. Закон визначує ся свободою в тім напрямі, що умови межи властителем землї а чиншівником не будуть примусові. На случай же, що прийде до угоди, держава сейчас платить властителеви землї готівку, а купуючий приймає на себе обовязок платити державі довг в річних ратах до 68 лїт. На тім не конець; аби властителя заохотити до продажи землї, дає єму держава рід премії, яка не входить в цїну купна. На ту цїль признačує проєкт суму 300 мілїонів фунтів т. є. 7000 мілїонів корон. Держава мусить отже постарати ся о ті гроші, а зробить она то в дорозі позички; буде видана рента $2^3/_4\%$, котру буде випускати ся в міру потреби. Той далекосяглий і многоважний закон має вже запевнену більшість в анґлїйскім парляменті.

Новинки.

Львів дня 27 го мая 1903.

— **Ревізия траси.** Львівске намістництво подає до відомости, що ревізия траси проектованої льокальної зелїзницї Львів-Підгайцї відбуде ся дня 3-го червня в Миколаєві, пов. бобрецкого, 4-го червня в Перемишлянах, 5-го червня в Бережанах, а 6-го в Підгайцях, всюди під проводом старости д-ра Устияновского. Інтересовані можуть при комісиї внести устно або письменно свої домаганя або заміти против проекту. котрий находить ся виложений до публичного перегляду в старостввах в Бібрцї, Перемишлянах, Бережанах і Підгайцях.

— **Помноженє учительских посад.** Львівска рада міска ухвалила на оногдашнім засїданю помножити число учительских посад в мужеских і женьских народних та видїлових школах разом о 59 постійних посад. Кошти того помноженя посад винесуть в сїм роцї 20.000 кор., а на другий рік 35.507 кор.

— **Шевченківскі вечерницї** у Львові на Жовківскім передмістю, в память 42 роковин смерти Тараса Шевченка відбудуть ся в недїлю дня 31-го мая заходом членів тов. „Просьвіта" жовківского передмістя в сали при улици Об'їзд ч. 6 (коло „Рампи"). — Програма: 1. „Вязанка народних пісень", відограє орхестра рускої реміснично-промислової бурси. 2. Вступне слово. 3. Лисенко: „Народні пісні", відсьпіває хор мішаний товариства „Зоря". 4. Шевченко: „Гамалїя," декламация. 5. Вінявский: „Леґенда"; Карпіньский: „Польонез", соля скрипкові. 6. Вахнянин: „Живем! живем!", відсьпіває хор мужеский товариства „Зоря". 7. Лисенко: „Гетьмани", сольо баритонове. 8. Лепкий Б.: „В сьвіт за очи", декламация 9. Нїщиньский: „Вечерницї", відсьпіває хор мішаний товариства „Зоря". 10. Промова. 11. Давидович: „Марш", відограє орхестра рускої реміснично-промислової бурси. Цїни місць: Крісла першорядні 1 кор., другорядні 70 сот., треторядні 40 сот., вступ на салю 20 сот. Білетів вчаснїйше можна дістати в склепі Вп. Івана Чорнїя при улици Жовківскій ч. 59, а вечером при касї. Початок о 7-ій годинї вечером. Чистий дохід призначений на товариство „Просьвіта" у Львові.

— **Іспит зрілости** в приватній ґімназиї в Хирові відбув ся в днях від 18 до 22 с. м. Іспит здало 21 абітуриєнтів, 4 одержали поправку, а одного репробовано на рік.

— **З Самбора.** Дня 1-го червня с. р. відбудуть ся загальні збори філїї руского товариства педаґоґічного в Самборі в будинку ц. к. семинариї учительскої о год. $2^1/_2$ з полудня, на котрі просимо всїх Вп. членів філїї. На порядку дневнім будуть отсї справи: 1. Справозданє секретаря і касиєра. 2. Вибір нового видїлу. 3. Відчит проф. Колесси Ф. на тему: Про автобіоґрафічний характер Федьковича. 4. Внесеня членів. 5. Справи премій і запомогового фонду. — *Видїл.*

— **Віче лїкарів.** В недїлю відбувало ся у Львові віче лїкарів дальше, при чім ухвалено резолюциї яко директиву для виконного комітету, а в додатку отсю резолюцию д-ра Буржиньского: Віче узнає потребу орґанізациї лїкарского стану всїх країв австро угорскої монархії. Орґанізациї тій поручає ся: Змагати до утвореня найвисшої репрезентациї для санїтарних справ т. є. мінїстерства здоровля. Змагати до удержавненя лїкарского стану утворенєм як найбільшого числа посад правительственних лїкарів, а передовсїм лїкарів шкільних. Вистарати ся у правительства го прелїмінованє постійної позициї на фонди для вдів та сиріт по лїкарях. Зарадити визискови, який управляють на лїкарях каси хорих, евентуально бойкотувати їх. Вкінци ухвалено вибрати орґанїзацийну і редакцийну комісию, а вибір тих комісий наступить на продовженю віча в четвер.

— **Прогулька до Данії.** Ученики третого курсу рільничої академії в Дублянах під проводом двох професорів виїхали в понедїлок на 10 днїв до Данії в наукових цїлях.

— **Ґіґієнїчні циґара.** В осени сего року зачнуть трафіки продавати нові, ґіґієнїчні циґара, такі, що хиба лиш дуже маленько будуть для здоровля шкідливі, бо в них буде всего ледви лиш дрібку, більше як пів проценг (докладно 0·6) нїкотини. Таких циґар будуть два роди: одні звані „Розітас" будуть продавати ся по всїх трафіках по 8 сотиків за штуку, а другі під назвою „Селектос" будуть продавати ся лиш яко специялїтети по 20 сотиків за штуку.

— **Аґенти еміґрацийні.** Будапештеньска полїция арештувала еміґрацийного аґента Мошка Штайнлявфа, котрий в послїдних двох роках з'орґанїзував був цїлу сїть аґентів в північній Угорщинї. Ті аґенти викликали були штучно громадну еміґрацию. Крім Штайнлявфа арештувала полїция ще двох других аґентів, а крім того мають бути арештовані ще й всї ті аґенти в північній Угорщинї, що намавляли людий до еміґрациї; імена їх звістні, а до арештованя їх пороблено вже всї приготовленя.

— **Загальні збори товариства обезпечень „Днїстер"** відбули ся дня 21 мая с. р. в великій сали Народного Дому у Львові і затвердили справозданє дирекциї і ради надзираючої за десятий рік адмінїстрацийний 1902. Після справозданя було в 1902 роцї 113 389 обезпечень, за котрі заплачено премії 1,042.253 корон. За шкоди виплатило товариство в тім роцї 989 членам корон 530.471, між тими в 16 случаях признало товариство відшкодованя в дорозї ласки на суму 11.396 кор. хотяй після статута могло відмовити; в протягу 10 лїт ви-

---

дати свому голосови більше лаґідности і мягкости. — Я тебе задержав, коли ти вийшла з мешканя того пана.

— Очивидно — відповіла Джессі скоро — моє рамя буде мати цїлком певно такі самі синцї як Нансине.

— О, нї, того я не хотїв. Признаю ся навіть, що менї то дуже прикро — сказав Стефан, що заложив руки в кишенї і виглядав чорний як ніч. — Длячого ти не хочеш мати зі мною нїчого до дїла, тому що я тебе трохи за сильно стиснув, того я не можу зрозуміти і то менї не подобаєсь. Ти дала менї слово і обовязана додержати єго — инакше хочу знати правдиву причину і менї здаєть ся — тут він коротко і неприємно засьміяв ся — що й твоя бабка схоче то знати.

Джессі стулила рамена на ті слова, немов би хотїла уникнути удару і хвилю мовчала Відтак сказала трохи боязливо:

— Я їй того не скажу.

— Але я скажу — відповів молодий чоловік, в котрого очах під грізно зморщеними бровами почав проявляти ся огонь — і коли менї не удасть ся привести тебе до розуму, то може она то з'уміє.

Між тим Джессин упір вже проминув і она повела тепер крадьком рукою до дрожачих уст в надії, що Стефан не побачить, що їй збирає ся на плач. В однім була трохи инша як звичайно дївчата єї стану — она нїколи голосно не плакала і нїколи не старала ся звернути увагу на себе або на свій смуток. Она мала в собі свого рода здержаність, коли була сумна або пригноблена і уміла може навіть більше запанувати над собою як инші дївчата. Скоро отерла сльозу, що котила ся по єї лици і відвернула голову, не відповідаючи Стефанови. Але Стефан мав бистрійші очи і мякше серце нїж можна було по нїм сподївати ся.

— Ходи, люба Джессі — сказав лаґідно — не бери собі того так до серця. Я не скажу бабцї нї слова. Але ти знаєш, що мене гнїває, коли ти з другими мужчинами жартуєш.

— Але я того не робила — перебила єму гнївно Джессі. — Той пан навіть не говорив зі мною, він хотїв мене лиш відмальовати і — і — він не сказав майже нї слова до мене — і якась стара панї сидїла цїлий час при нас і не спускала з мене ока, немов би гадала, що я що украду.

І зворушена сама своїм оповіданєм Джессі задержала ся, оперла ся о мур дому і голосно заплакала.

— Ти дуже утомлена, Джессі, от що — сказав Стефан з такою лаґідною і рідкою у него вічливостию, що молода дївчина почала ще дуже плакати. — Ти певно нинї мало що їла, о то я заложив би ся. Ходи зі мною до тої гостиницї, з'їмо трохи росолу і яку печеню. То тобі добре зробить.

Між тим Джессі цїлком успокоїла ся і послушно пішла за Стефаном до гостинницї. Она дійстно цїлий день нїчого не їла, бо чистий чай і кусник сухого хлїба, своє звичайне снїданє, лишила нинї, ладячи ся до відвідин у Оствальда, нетиканими і тепер чула ся дивно слабою і утомленою. Тепла страва додала їй житя і з оживляючою силою прийшла знов до себе.

— Я не хотїла бути такою недоброю, Стефане — сказала лаґіднїйшим вже голосом — але ти своєю бесїдою так мене розгнївав; до того говориш так, немов би я робила що недозволеного. Тепер вже не віриш в то, правда?

— Очивидно, що нї. Але тим міским панам нема що вірити.

— Я й не вірю — сказала Джессі щиро — але коли в той спосіб можу заробити троха гроший для бабунї і Дедді Троттера, то чому не маю того зробити? — Она показала молодому чоловікови золоту монету, що дістала від Оствальда. — Диви — сказала — за то можу собі не одну річ купити.

— Щож ти хочеш собі купити? — спитав Стефан недовірчиво.

— Насамперед трохи тютюну для Дедді Троттера — відповіла — і чаю для бабунї і пару ковбасок на вечерю — або пару риб, що лїпше? І бохонець хлїба та й вугля — менї здаєть ся, що я могла би пів Льондона купити за ті гроші.

— І нїчого для себе? Нї стяжок нї нїчого иншого?

— То всьо не для мене — сказала Джессі. — Нї, тепер менї вже нїчого зі стяжок. Я бачила щось красшого.

Усьмішка зникла при тих словах з єї уст і в єї очах проявило ся щось поважного, далекого і чужого — щось, чого Стефан цїлком не розумів.

То наповнило єго якимсь невиразним неспокоєм, хоч сам не знав, для чого. Пригадав собі на образ, який він раз бачив у вікнї одного купця — образ якоїсь женщини з малою дитиною на руках і з безконечною принадою, якоюсь невисказаною тугою на мислячім лици. Лице Джессине, якоюсь милою гадкою осяяне, було в тій хвили навіть дуже красне.

— Тепер вже нїчого не роблю собі зі стяжок — повторила просто і єї великі очи дивили ся в безконечну далину, немов би бачила там невидані річи.

Стефан вже не говорив дальше. Він рішив ся, що погодив ся з нею і хотїв відвести єї до дому. Єго заздрість коштувала єго вже один день роботи і заробку, але він не конче то відчував, бо він був спосібний робітник і вже мав трохи ускладаного гроша. Він був по званю столярем, робив меблї і займав в Уайтчепель о много висше суспільне становище, як бідна Джессі і єї бабка, але він рішив ся побрати ся

платило товариство за 6064 шкід $3^1/_4$ міліонів корон, межи тими 53.382 кор. в дорозі ласки. — Фонди товариства виносять з кінцем року 861.750 корон і суть уміщені в цінних паперах з законною безпечностию. По оплаченю шкід, провізий аґентам і коштів заряду зістало з кінцем року надвишки 116.927 кор., з котрої загальні збори призначили 23.386 кор. до фонду резервового, 83.381 кор. на звороти для членів по $8^0/_0$ (т. є. по 8 сот. від кождої корони премії), 2.000 кор. на публичні добродійні цїли а решту 8.160 кор. перенесено на другий рік до фонду для зворотів. З суми 2.000 кор. на добродійні цїли уділено до розпоряджения преосьвящених Ординариятів у Львові, в Перемишли і в Станиславові 1.000 кор., на будову церквей в Яслї, Волостковї, Бикові, Арламівскій Волі, Вацовичах, Бобулинцях, Дорна Ватрі і Заставній 600 кор., на обнову престола ОО. Василиян у Львові 100 кор., трем товариствам взаимної помочи дяків 300 кор. — Товариство взаимного кредиту „Днїстер“ відбуло того самого дня по полудни свої загальні збори, на котрих предложено справоздане дирекциї і білянс за рік 1902. В тім роцї мало товариство 2.392 членів; 2163 позичок в сумі 1,239.243 кор.; 1.257 вкладок щадничих в сумі 1,103.333 кор. — Цїлий капітал товариства виносить 1,379.820 кор. Фонд власний товариства (удїли, фонд резервовий і резерва на страти) виносить 110.657 кор. — Чистий зиск за рік 1902 виносив 12.707 К, з того призначили збори до фонду резервового 3.000 К, на дивіденду від удїлів по 6 прц. 4.942 К, на публичні цїли 2.000 К, а решту 2.855 К 37 с. позіставлено на слїдуючий рік. З доходів своїх удїлило Тов. кред. „Днїстер“ в р. 1902 суму 2.000 К яко запомоги бурсам для бідних дїтий селяньских, а то: Бурсам Тов. педаґоґічного у Львові 150 К, в Станиславові 200 К, в Коломиї 100 К, в Тернополи 100 К; дальше: руским бурсам сьв. Онуфрія в Ярославі 150 К, в Бродах 100 К, рускій Бурсї в Новім Санчи 75 Корон, руско-украіньскій Бурсї в Новім Санчи 75 Корон, рускій Бурсї в Золочеві 100 К, Бурсї селяньскій в Станиславові 100 К, Шкільним Помочам: в Перемишли 100 К, в Коломиї 100 К, Станиславові 100 К, в Тернополи 100 К, у Львові 100 К і в Самборі 50 К, Тов. „Руслан“ для бідних учеників рускої ґімназиї у Львові 100 К, Тов. сьв. Кирила для бідних учеників рускої ґімн. в Перемишли 50 К, рускій Бурсї ремісничій у Львові 100 К і рускій Захоронцї у Львові 50 К. Разом за 10 лїт роздав „Днїстер“ на публичні добродійні цїли 20.610 К, для сторожий огневих і громад на прибори пожарні 11.756 К, аґенти заробили провізиї за 10 лїт 432.435 К.

— **Крадїж.** В інститутї руского товариства педаґоґічного при улици Сави дібрались невислїджені доси злодії до замкненої шафи і вкрали кільком інституткам одїж і біле загальної вартости около 200 К.

— **Скоропостижна смерть шурина п. Мінїстра просьвіти.** Дня 22 с. м. помер на Шлеску в Ґеґендорф скоропостижно шурин нашого мінїстра просьвіти дра Гартля. В тім не було би нїчого незвичайного, як би не то, що смерть ся була сполучена ще й з иньшого пригодою. Шурин п. мінїстра др. Конваль Шпацір вибрав ся був зі своєю сестрою на прогульку в гори. Якраз коли були в лїсї Германштадт, др. Шпацір помер, а сестра побігла до найблизшого села о поміч. Тимчасом коли тїло лежало само в лїсї, знайшли ся якісь злодії і обрабували покійника, забрали єму золотий годинник, стягнули з пальця золоту обручку і взяли значнїйшу суму гроший.

— **Вибух кітла в горальни.** В Радловичах під Самбором настав дня 22 с. м. перед полуднем, мабуть внаслїдок заткання бражної рури, вибух кітла гінного. Вибух був так сильний, що знищив цїле уладжене горальнї а при тім трох робітників попарило ся і покалїчило ся тяжко а пять лекше. Горальник, старший стражник скарбовий Гумель і стражник Андрійчик втекли щасливо. Всїх ранених відвезено до шпиталю в Самборі. Шкода виносить кілька тисячів в самім уладженю, крім великої страти внаслїдок перерви руху в горальни.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Задар 27 мая. Заведено тут народну жалобу. Хорватскі часописи в Далмациї виходять заосмотрені в жалібні обвідки.

Константинополь 27 мая. Недалеко Скоплія під селом Радовнище прийшло до борби між турецким войском а ворохобниками. Ворохобники утратили 17 людий і мусїли відступити.

Париж 27 мая. Француский сенат приймив в другім читаню закон о дволїтній войсковій службі.

Рим 27 мая. Приїзд короля Віктора Еммануїла до Льондона установлено на день 8 липня. Три або чотири днї перед тим задержить ся італїяньский король в Парижи і зложить візиту президентови републики Любетови.

Новий Йорк 27 мая. З причини многих страйків і закритя в наслїдок того фабрик єсть в Новім Йорку і в околици до 200.000 робітників без роботи.

з Джессию на слїдуючу весну і замешкати разом з нею в однім малім домику з зеленими віконницями, о чім найрадше любив думати. Він і тепер їдучи з Джессию до дому, говорив їй о будучім їх спільнім мешканю.

— Як би я рад пійти з тобою тепер до дому, де ти колись будеш панию, Джессі — сказав він мягко.

Молода дївчина усьміхнула ся напів соромливо, а однако приємно зворушена і він бачив, що — бодай в тій хвили — єго образ стоїть в серци дївчини.

Перед дверми дому, де она мешкала, попращав ся з нею. Не було конче порадно старій пани Флїнт надто часто показувати ся перед очи, бо она могла легко уважати Стефана Ера своїм природним ворогом, що хоче позбавити єї внучки, на котру могла виливати всї свої примхи. Джессине житє у єї старої бабки було цїлком не легке. Она мусїла дуже часто заосмотрювати стару Сару Флїнт в їду і напиток — і то горївку, особливо коли гостець приковав стару до лїжка і мусїла заєдно в значній мірі причиняти ся до удержаня Дедді Троттера, брата старої Флїнт, що в такий спосіб приходив ся Джесси дїдом. Дедді Троттер мав спаралїжовані ноги. Ходити не міг, але умів зручними, неутомимими пальцями плести коші, а коли они були готові, ходила Джессі з ними по рїжних склепах і за півдармо продавала.

Мимо справунків, які поробила за Оствальдові гроші, заки ще прийшла до дому, приймила єї бабка цїлою купою проклонів і нарікань за те, що так довго сидїла. Джессі мало звертала на то уваги і мовчки взяла ся за свою роботу: розпалити огонь і запарити чай. Бабка вкіпци так розлютила ся, що вхопила таріль і кинула єго на дївчину. На щастє перелетів він понри Джессину голову, не поцїлившп єї. І тепер Джессі перший раз відозвала ся:

— Коли ви, бабуню, так робите, то я видам гроші, які завтра зароблю на нову сукню для себе і на тютюн для Дедді, а вам не принесу нї чаю нї вугля.

Стара не переставала сварити, але вже не кидала тарелями і Джессі спокійно порала ся дальше, в почутю, що побідила. Она рідко коли виступала против своєї бабки, але коли то робила, то не була безоружна.

Коли єї бабка вийшла ще з дому а Дедді Троттер заснав, забажалось Джессі забавитись на свій лад. Почала розбирати ся до спаня і в кутику, де стояло єї лїжко, розпустила своє волосе на снїжко-білі плечі та уважно приглядала собі в маленькім, тусклім зеркальци, одинокім, яке мала.

— Моє волосе подобаєсь єму — говорила до себе і здивована приглядала ся хорошому, русявому волосю, що окружало єї лице. — В прочім як я чула, нїхто не міг єго стерпіти. Хиба може один Стефан. Але він нїколи не говорив так красно о полуміни, о іскрах золота, як той пан. Нераз була би я утяла, коли хлопчиска прозивали мене „червона,“ або коли бабка називала мене „червоноголова потвора.“ А єму сподобало ся. Він намалює єго на правдивім, пречуднім образї і кождий буде єго оглядати. Ах, як би я хотїла все так убирати ся як нинї і мешкати в хороших комнатах і бути дамою!

Єї великі очи глядїли тужно в мале зеркало. Єї душа була ще надто невинна, аби причувати, яку небезпечну отрую приймила нинї в себе. Стефан Ер міг дрожати. Він в своїм причутю бистрїйше бачив і вірнїйше судив, як єго бідна русява Джессі з сьвітячими, сивими очима.

(Дальше буде).

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлібороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене заревстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5^{1}/_{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).